

2006. 02. 20-ától 28-áig tartó képzésen vettem részt Litvániában, mint a Kulturális és Szabadidős Egyesület képviselője, mely képzés célja volt, hogy a résztvevők többet megtudjanak az ifjúsági cserék szervezéséről. Nagyon vártam ezt az utazást, mivel az én egyesületem is szervezett egy ifjúsági cserét, és kíváncsi voltam, hogy az ott szerzett tapasztalatokat mennyivel tudja kiegészíteni ez a képzés. Fontos volt még nekem, hogy megismerjem a többi résztvevő ország fiataljait is, mert hogy eddig én még az ott résztvevők közül csak litván fiatalokkal találkoztam. Nagyon jó volt együtt lenni az öt ország fiatalokkal foglalkozó szakembereivel, mert ahány ország annyi gondolkodásmód találkozott előttem, és örülök neki, hogy mindezeket megismerhettem. Számomra a program rengeteg új dolgot tanított. A feladatok nagyon sok mindenre rádőbentettek, nem csak a többiekkel, hanem saját magammal kapcsolatban is. Ezek által az ember nem csak a többieket ismeri meg, hanem önmagáról is megtud egyre többet és többet. Ami külön érdekessé tette ezeket a feladatokat, az az volt, hogy a más korosztályú és más országból származó emberek más és más módon oldották meg egy azonos feladatot. Az egyik program volt, a nemzetközi tündérmese est, ahol minden csapatnak létre kellett hozni egy tündérmesét. Talán ez volt az a pont, aminél én nem a 100%-ot teljesítettem, de a többiek rögtönzött tündérmeséje „elleplezte” ezt. A legjobban akkor éreztem magam, amikor az Ifjúság 2000 - 2006 program részeiről kellett mindenkinek csoportonként felírni azt, amit arról a programról éppen tud, ekkor tanultam meg a legtöbbet az Ifjúság 2000 - 2006 program alprogramjairól. Örültem, hogy nem csak olyan résztvevők vannak itt, akik sokkal többet tudnak ezekről a programokról, mint én, hanem annyit, vagy még annyit se, mivel a résztvevők többsége idősebb volt nálam, ezért azt hittem, hogy én ehhez a témához még egy kicsit tapasztalatlan vagyok, végül kiderült, hogy annyira mégse, mint hittem. A másik programrész, amiben nagyon jól éreztem magam az az ifjúsági cserés pályázat megírása, és egy ifjúsági csere teljes megtervezése volt, beleértve a partnerszerzést is. Ez volt az a feladat, amelyik a legjobban hasonlított a valósághoz, de azért tartalmazott néhány játékos elemet (pl.: a partnerszerzés.), ami feldobta az egész hangulatát és ez által nem vált olyan monoton kötelező tanulmányi órává. A legjobb ötletnek azt tartottam ebben, hogy részekre volt osztva az egész és minden ugyanúgy zajlott, mint a való életben. Minden résznél azokat a szabályokat kellett betartani, mint a valóságban, és ez tette az egészet izgalmassá. A legfontosabb rész talán a pályázati adatlap kitöltése volt. Itt szerencsém volt, mivel a velem együtt dolgozó társam már kitöltött egy ilyen adatlapot és tőle nagyon sok praktikát el tudtam lesni, amit majd a jövőben alkalmazni tudok egy ilyen, vagy ehhez hasonló ifjúsági cserés pályázat megírásához. Remélem a Litvániában szerzett tapasztalataimat a saját falumban is alkalmazni tudom, és ezzel segíteni az itt működő egyesületem munkáját. Az ott szerzett barátokat, élményeket és emlékeket pedig soha életemben nem fogom elfelejteni, mert nekem ez a képzés egy újabb fontos fordulatot jelentett az életemben. Nagyon büszke vagyok arra, hogy engem beválasztottak a hat fős magyar csapatba, mert akár az életkorom miatt akár az eddigi tapasztalataim miatt talán nekem nyújtott legtöbbet ez a képzés. Ezúton is szeretném megköszönni minden litván szervezőnek és a Mobilitás DARISZI - nek, hogy lehetővé tették nekem, hogy eljuthassak erre a tréningre. Külön köszönöm Árvai Marának, hogy megbízott bennem és el mert vinni ilyen fiatalon is erre a programra. Köszönöm a konyhás néninek, a fűtős bácsinak, az anyukámnak... stb.stb

Molnár Bence

Kulturális és Szabadidős Egyesület, Bordány